

HIYAR, LAHANA, BİBER, HAVUÇ VE DOMATES TURŞULARININ ÖZELLİKLERİ ÜZERİNDE BİR ARAŞTIRMA

A STUDY ON THE PECULIARITIES OF THE CUCUMBER, TOMATOES, CARROT, GREEN PEPPER AND CABBAGE PICKLES

Sedat ÇALIŞ¹, Necati AKBULUT²

¹Pak Gıda Üretim ve Paz. A.Ş. Kemalpaşa-İZMİR

²Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi İZMİR

ÖZET: Bu çalışmada, hiyar, lahana, biber, havuç ve domates iki farklı salamurada fermentasyona uğratılarak turşular elde edilmiştir. Salamura olarak %10'luk tuzlu su (lahana için %6'luk), ile %5 tuz + %3 asetik asit'li su kullanılmıştır.

Sebzeler bu salamuralarla aynı koşullarda fermentasyona tabii tutulmuşlar ve elde edilen turşular 60 gün süre ile muhafaza edilerek genel asitlik, pH, tuz ve sertlik analizleri yapılmıştır.

Sadece tuz içeren salamura ile yapılanlarda en yüksek asitlik değerine hiyarlarda 7., lahanalarda 11., biberlerde 14., havuçlarda 16. ve domateslerde 23. günde ulaşılmıştır.

Salamuradaki tuz dengesinin ise yalnız tuz içeren salamura ile yapılan turşularda 7-9 günde, tuz ve asetik asit içeren salamura ile yapılanlarda ise 4-7 günde oluştuğu görülmüştür.

SUMMARY: In this study, pickles obtained from cucumber, tomatoes, carrot, green pepper and cabbage have been fermented in two different brine that contained 10% salt (6% salt for cabbage) and 5% salt and 3% acetic acid.

Vegetables have fermented in this brines under same conditions and general acidity, pH, salt and hardness analyses were made that storaged during 60 days.

The highest acidity values have been determined in cucumber, cabbage, green pepper, carrot and tomatoes after 7, 11, 14, 16 and 23 day respectively that fermented in brine contained only salt.

Salt balance in pickles that fermented in brine or in brine contained salt plus acetic acid has shown in 7-8 days and 4-7 days respectively.

GİRİŞ

Cocuk sayıda gıda maddesinin oluşturulmasında laktik asit fermentasyonu önemli bir rol oynamaktadır. Bunlara örnek olarak başta yoğurt ve peynir olmak üzere tatlı ürünler ile et ve balık ürünlerini verebiliriz. Ayrıca günümüzde çok sayıda sebze ve meyve laktik asit fermentasyonuna uğratılarak hem dayanıklı hale getirilmekte hem de tat, koku ve kullanım bakımından farklı olan gıda maddelerine dönüştürülmektedir. Böylece laktik asit fermentasyonuna uğratılabilen bu sebze ve meyveler bol ve ucuz oldukları mevsimlerde bu yolla değerlendirilerek, taze olarak bulunmadıkları dönemlerde tüketime sunulabilmektedir.

Belli konsantrasyonlarda tuz içeren salamura veya sebzelerin kendi özsuyu içinde laktik asit bakterileri yardımı ile fermentasyona uğratılan ve oluşan laktik asitin ve tuzun koruyucu etkisi ile uzun süreler bekletilebilen bu gıdalar "TURŞU" olarak tanımlanırlar (ŞAHİN, 1982).

Laktik asit fermentasyonu daha çok bakteriler tarafından gerçekleştirilir ve bu bakterilere de "laktik asit bakterileri" denir ve bu bakteriler fermentasyonda oluşan ürünlerin çeşidine ve miktarlarına göre homofermantatif ve heterofermantatif olarak iki gruba ayrırlırlar (FLEMING, 1982; ŞAHİN, 1982).

Yeterince tuzlu suyun bulunması, fermente olabilecek ve asit oluşturacak karbonhidratların var olması, laktik asit bakterilerinin etkinliklerini gösterebilmeleri, ortam koşullarını bozabilecek mikroorganizmaların faaliyet dışı bırakılmaları, starter kültür kullanılması ve kontrollü koşulların sağlanması başarılı bir fermentasyonun temelini oluşturmaktadır (ŞAHİN, 1982).

Yukarıda koşullara ilave olarak turşuya işlenecek ham maddelerin hasat zamanı ve işlemeden önceki depolama koşulları ile süresi de son ürün kalitesine etki etmektedir. Geç hasat, artan sıcaklık ve süreyle ilişkili olarak sertlik kaybı ve yüksek solunum hızına bağlı ağırlık kaybı gibi kalite yitiklerine neden olmaktadır (LEE, UEBERSAX ve HERNER, 1982).

Turşu yapımında starter kültür kullanımı iyi bir fermentasyon ve standart kalitede turşu elde etmenin başta gelen koşuludur.

Starter kültür kullanılarak kontrollü koşullar altında yapılan turşular ile kullanılan maksızın yapılan turşuların dayanıklılıkları açısından kıyaslandıkları bir çalışmada bir yıllık depolama süresi boyunca starter kültür kullanılan turşuların koku ve tad kalitelerinde bir değişme olmamasına karşın, doğal fermentasyonun uygulandığı turşularda koku ve tad kalitelerinin 35-40 gün sonra bozulduğu görülmüştür (LIEPE, POROBIC, JINKER, FEUERBACH ve KOGLER, 1976).

Yeşil domateslerin laktik asit fermentasyonuna uğratılması ile ilgili olarak yapılan bir çalışmada domateslerin yetiştirilme şekilleri, boyutları ve salamuranın tuz içeriği fermentasyon hızına ve elde edilecek ürünün kalitesi üzerine etkileri araştırılmıştır. Sonuçta her üç faktörün de etkili olduğu görülmüştür (LALEYE ve SIMARD, 1981).

Havuçlarla, farklı tuz konsantrasyonları kullanılarak yapılan bir çalışmada asitliğin 21. günden sonra en yüksek değere ulaştığı belirlenmiştir (NIKETIC-ALEKSIC, BOURNE ve STAMER, 1973).

Yine bir başka çalışmada üç hafta boyunca fermentasyona tabii tutulan hiyar turşularında fermentasyonun 9 günde tamamlandığı ve asitliğin en üst düzeye ulaştığı daha sonraları ise asitin azaldığı bildirilmektedir (TAHA, MAHMOUD, MURKOS, MASHHOOR ve AL-HOSSEINY, 1975).

Hiyarların doku geçirgenlikleri ile ilgili olarak yapılan çalışmalar da değişik noktalardaki geçirgenliğin önemli bir fark göstermediği ancak kabuğun geçirgenlikte önemli bir engel teşkil ettiği ve geçirgenlik hızının sıcaklık ile çok ilişkili olduğu görülmüştür (EDER, 1971).

Sertlik konusunda yapılan çalışmalar ise pH, tuz konsantrasyonu, sıcaklık ve depolama süresinin bu konuda önemli birer etken olduğunu göstermiştir (BOURNE, 1982; THOMPSON, FLEMING ve MONROE, 1979).

Yumuşamaya neden olan enzimlerle ilgili olarak hiyar turşularında yapılan çalışmalar da yumuşamaya neden olan pektinaz ve proteaz enzimleri dışındaki mikrobiyal polygalaktronaz enziminin de etkili olduğu bildirilmektedir (BOCK, KRAUSE ve DONOWSKI, 1970; BUESCHER, HUDSON VE ADAMS 1981).

MATERİYAL ve METOD

Araştırmada hammade olarak hiyar, domates, biber, havuç ve lahana kullanılmıştır. Bunlardan domates ve biber İzmir'in Seferihisar ilçesinden tarafımızdan toplanarak, diğerleri ise İzmir halinden satın alınarak temin edilmiştir.

Bunların yanı sıra tuz, ticari asetik asit, hermetikli olarak kapatılabilen 1lt'lik ve 0,5lt'lik cam kavanozlar çalışmada materyal olarak kullanılmıştır.

Yukarıda belirtilen şekilde temin edilen hammaddeler üzerindeki toz, toprak, v.s.'nin giderilmesi amacı ile yıkanılmışlardır. Daha sonra hasar görmüş olanların ayrılması ve homogen bir görünüm sağlanması amacıyla bir seçime tabi tutulmuştur.

Hammaddelerde sertlik tayini yapıldıktan sonra hiyar domates ve biberler bütün olarak havuçlar dilimlenerek lahana ise parçalanarak 1lt'lik kavanozlara uygun şekilde yerleştirilmiştir.

Sadece tuz içeren salamura ile yapılan fermentasyonlarda lahana için %6'hk diğerleri için ise %10'luk salamura kullanılmıştır (ŞAHİN, 1982; TÜRKER, 1975).

Hem tuz hem asetik asit içeren salamura %5 tuz ve %3 asetik asit içerecek şekilde hazırlanmış ve tüm hammaddelere aynı konsantrasyon uygulanmıştır.

Bu örnekler daha sonra ortam sıcaklığının 27-28°C olduğu direkt güneş ışığı almayan loş bir yerde 1 ay süre ile fermentasyona bırakılmışlardır.

Bu süre içerisinde genel asitlik, pH, tuz ve sertlik analizleri yapılmıştır.

Genel asitlik salamurada laktik asit cinsinden g/l olarak ifade edilmiştir (ANON, 1975).

pH değerleri, tacussel TS 60/N-I model pH metre ile saptanmıştır (ANON, 1974).

Tuz sonuçları % olarak salamurada verilmiştir (ANON, 1975).

Sertlik tayini, SUR Berlin PNR 6 marka penetrometre ile yapılmıştır. Tayinde 100g ağırlığındaki başlık kullanılmış ve 5 saniye içerisindeki batma derinliği skaladan okunarak belirtilmiştir (GÖNÜL ve ALTUĞ, 1981).

ARAŞTIRMA BULGULARI ve TARTIŞMA

Araştırmada sadece tuz içeren salamurada yapılan turşulardan elde edilen sonuçlar çizelge 1.'de verilmiştir. Çizelge 1.'in incelenmesinden de anlaşılacığı gibi sadece tuzlu su kullanılarak yapılan turşuların genel asitlikleri açısından deneme süresi içerisinde en yüksek değere 11,52g/l ile lahanada, en düşük değere ise 0,67g/l ile biberde ulaşılmıştır. Bu konuya benzer olarak yapılan çalışmalarla lahananın şeker miktarının %2,9-6,4 arasında değiştğini ve dolayısı ile diğer sebzelerin fermentasyona uğratılmasındaki gibi sonuçta yeterli asit oluşumunun sağlanması için ortama şeker katımına gerek olmadığı belirtilmektedir (ŞAHİN, 1982; TÜRKER, 1974; WANG, CHAN, TSAI, 1981).

Genel asitlik değerleri dikkate alındığında ilk olarak 7. gününde hiyar turşusunun, en son olarak 23. gününde domates turşusunun oluşumunu tamamladığı görülmektedir.

60 günlük bekletme süresince genel asitliğin lahanalarda 11,52'den 3,97g/l'ye, hiyarlarda 3,99'dan 2,54g/l'ye ve havuçta ise 4,18'den 3,42g/l'ye düşügü, biberde değişmeden kaldığı, domateslerde ise 5,02'den 5,95g/l'ye yükseldiği görülmüştür. Bu konu ile ilgili olarak yapılan bir çalışmada depolanan turşu örneklerinde depolamanın 1. ve 6. ayları arasında asitlerin polysakkaritleri hidrolize etmeleri sonucunda şeker miktarında bir artışın olacağı belirtimmiştir (SISTRUNK ve KOZUP, 1982).

Bu oluşan şekerin tekrar fermentasyona uğratılması sonucunda asitlik miktarında bir artışın olabileceği düşünülebilir.

Yine yapılan bazı çalışmalarda ise özellikle hiyar ve lahanaların fermentasyondan sonra depolanması esnasında asitlikte azalmaların meydana geldiği belirtilmektedir (GÜVEN, BAŞARAN ve ERÜSTÜN, 1981; SISTRUNK ve KOZUP, 1982).

pH değerleri açısından ise; biber dışındaki, hiyar, domates, havuç ve lahanaların pH değerlerindeki azalma ile ilgili değişimler ilk 23 gün içerisinde gerçekleşmiştir. Bu süre zarfında tüm örnekler için aynı olan başlangıç 7,05'lik pH değeri, hiyarlarda 8. günde en düşük değer olan 3,66'ya, domateslerde 23. günde 3,60'a, biberlerde 16. günde 4,48'e, havuçlarda 9. günde 3,72'ye ve lahanalarda ise 11. günde 3,51'e düşmüştür. 30. güne kadar olan sürede ise pH değerlerinde arasında dalgalanmalar olmakla birlikte genelde çok az bir azalmanın olduğu görülmüştür. 60. gün sonunda ise tüm turşuların salamuralarındaki pH değerlerinde artmalar saptanmış olup, hiyarlarda bu değerin 4,94'e, domateslerde 3,83'ye, biberlerde 6,20'ye, havuçlarda 4,09'a ve lahanalarda ise 3,84'e yükseldiği tespit edilmiştir.

Starter kültür ve asit kullanılmaksızın yapılan bir çalışmada hiyar turşularında pH'nın ilk 4 gün hızla düşüğü belirtilmektedir (LIEPE ve JUNKER, 1977).

Diğer bir çalışmada ise depolama esnasında asitlikte azalma ve pH'da ise artışların olduğu ifade edilmektedir (GÜVEN, BAŞARAN ve ERÜSTÜN, 1983; SISTRUNK ve KOZUP, 1982).

Tuz değerleri bakımından; biberler 7. günde, hiyar, domates ve lahanalar 8. günde ve havuçlarda 9. günde dengeye erişmiştir. Bu da göstermektedir ki salamuradaki tuz miktarı bakımından en önce biberde ve en son havuçta dengeye ulaşımaktır ve bu süre tüm örnekler için 7,9 gün arasında değişmektedir. Turşular tuz dengesine erişikten sonraki günlerde yapılan analizlerde az da olsa bir değer artışı görülmüştür. Bu konu ile ilgili olarak yapılan benzeri bir çalışmada tuzun dengeye eriştiği günden sonraki günlerde de salamuradaki tuz miktarında bir artışın görüldüğü belirtilmektedir (ETCHELLS, FLEMING ve BELL, 1974).

Sertlik değerleri açısından ise; yalnız tuz içeren salamurada denemeye alınan tüm örneklerde 11. güne kadar çok az bir yumuşama, 11. günden sonra ise 30. güne kadar daha hızlı bir yumuşamanın olduğu anlaşılmaktadır. 30. gün sonunda elde edilen değerler ile başlangıç değerlerinin kıyaslanması sonucunda en fazla yumuşamanın biberde olduğuunu domates, lahana, hiyar ve havucun izlediği görülmektedir.

60. gün değerlerine bakılacak olursa tüm örneklerde yumuşamanın 30. günden sonra devam ettiğine ve bunlar içinde en fazla yumuşamayı biberin gösterdiği bunu takiben sırasıyla domates, hiyar, lahana ve havucun izlediği görülmektedir. Sertlik konusunda yapılan çalışmalar boyut, pH, tuz, asitlik, depolama süresi ve sıcaklığı gibi etmenler ile işleme yöntemlerinin sertlik üzerinde önemli rol oynayan faktörler olduğu bildirilmektedir (SHAHEEN, ALIAN ve ABD-EL-GAIED, 1975; SISTRUNK ve KOUF 1982; THOMPSON, FLEMING ve MONROE, 1979).

Gizelge 1. Tuzlu Salamuraada Fermentasyona Uğratılan Türelerin Analiz Sonuçları

Oncel Adı	Göbler Analiz	1	2	3	4	7	8	9	10	14	16	18	21	23	25	28	30	37	45	60
HİVAR	Astilik (g/l Laktik asit)	0,80	0,41	1,02	1,72	3,83	3,99	3,67	3,59	3,42	3,06	3,12	3,12	3,12	3,96	3,11	3,00	2,54		
	pH	7,05	5,89	4,82	4,50	3,72	3,78	3,66	3,74	3,75	3,82	3,82	3,82	3,80	3,71	3,71	3,72	3,86	3,94	4,94
	Tuz (%)	10,00	9,51	9,15	7,34	7,49	9,91	10,28	10,31	10,35	10,52	10,61	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	9	9	17	22	16	22	22	18	20	32	31	37	37	31	35	32	33	-	43
DOMATES	Astilik (g/l Laktik asit)	0,00	0,21	0,43	0,57	1,28	1,76	1,86	2,09	2,26	3,51	4,18	4,38	4,75	5,02	5,02	5,02	5,03	5,03	5,95
	pH	7,05	5,78	5,64	5,56	4,06	3,86	3,88	3,88	3,84	3,75	3,78	3,77	3,74	3,60	3,84	3,73	3,73	3,74	3,82
	Tuz (%)	10,00	9,67	9,72	9,10	8,83	8,54	10,17	10,19	10,25	10,28	10,33	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	10	13	17	14	20	19	19	21	17	37	36	37	44	50	41	39	42	-	45
BİBER	Astilik (g/l Laktik asit)	0,00	0,09	0,14	0,19	0,19	0,23	0,23	0,25	0,25	0,67	0,67	0,42	0,42	0,42	0,42	0,42	0,65	0,65	0,66
	pH	7,05	6,29	6,24	6,22	5,75	5,40	5,82	5,24	4,96	4,90	4,48	5,12	4,93	4,92	5,07	4,90	4,80	5,22	6,58
	Tuz (%)	10,00	9,43	9,65	9,78	8,51	10,35	10,41	10,49	10,54	10,62	10,70	-	-	-	-	-	-	-	66
	Sertlik	13	19	15	29	35	37	46	49	52	64	59	57	64	51	40	62	54	-	-
HAVUÇ	Astilik (g/l Laktik asit)	0,00	0,28	0,59	0,86	2,97	3,59	3,62	3,76	4,09	4,18	4,12	3,54	3,38	3,38	4,07	3,86	3,81	3,75	3,42
	pH	7,05	6,15	5,64	5,30	4,18	3,78	3,76	3,72	3,72	3,74	3,77	3,80	3,80	3,68	3,72	3,73	3,76	3,72	4,09
	Tuz (%)	10,00	9,27	9,27	7,31	9,47	9,18	9,71	10,23	10,25	10,31	10,39	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	17	16	20	17	18	17	18	15	19	29	20	26	24	24	28	32	30	-	34
LAHANA	Astilik (g/l Laktik asit)	0,00	0,50	1,12	2,30	5,17	6,23	6,25	6,43	6,51	11,52	10,90	10,02	9,56	9,09	8,88	9,96	9,64	7,50	5,89
	pH	7,05	5,70	4,48	4,30	3,66	3,62	3,60	3,63	3,60	3,53	3,58	3,61	3,62	3,50	3,52	3,54	3,55	3,64	3,64
	Tuz (%)	6,00	5,37	5,20	4,80	5,79	5,67	6,24	6,24	6,35	6,37	6,42	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	13	12	22	25	17	17	20	21	24	42	39	42	40	39	37	43	42	-	47

Ayrıca bu konuda yapılan çalışmalarla mikrobiyal polygalaktronaz enzimi içinde pektini parçalayarak yumuşamaya neden olduğu bildirilmektedir (AKMAN ve YAZICIOĞLU, 1959; BOURNE, 1982; KOLI ve KULKARNI, 1973; KUUSI, 1976).

Bunların yanısıra salamura yüzeyinde gelişen ve zar yapan mayalar ile küfler özellikle depolama sırasında ortamındaki asitleri parçalayarak hem pH'nın yükselmesine hem de ürünün yumuşamasına neden olmaktadır (AKMAN ve YAZICIOĞLU, 1959; ŞAHİN, 1982; TÜRKER, 1974).

Tuz ve asetik asit içeren salamurada yapılan turşular ile ilgili analiz sonuçları Çizelge 2'de verilmiştir.

Çizelge 2.'nin incelenmesinden de anlaşılacağı gibi bir salamura ile yapılan turşularda fermentasyonun ilk 3 gününde asitlikte çok hızlı azalma gelmektedir. Bu azalma en fazla hiyarda olmakta bunu sırası ile havuç, lahana, domates ve biber izlemektedir. Azalan asitlik değerleri bir süre sonra sabit bir değere ulaşarak birkaç gün aynı seviyede kalmaktadır. Sabit değere ulaşınca kadar geçen süre hiyalar da 10 gün, lahana, havuç ve biberlerde 11 gün, domates ise 16 gün olarak belirlenmiştir.

pH değerleri açısından ise; turşular ilk gündeki pH değeri artışı bakımından birbirleri ile kıyaslanacak olursa en fazla artış hiyar turşularında olmuş bunu sırası ile lahana, domates, havuç ve biber turşlarının izlediği görülmüştür.

1. günden 30. güne kadar pH değerlerinde azda olsa bir artışın olduğu saptanmış ve tüm turşuların 30. gün pH değerleri 3,48-3,73 arasında değişmiştir. 30. günden 60. güne geçen sürede turşuların pH değerlerinde azda olsa bir düşüş olmuş ve 60. gün pH değerleri 3,11-3,26 arasında değişmiştir.

Tuz değerleri bakımından; tuzun dengeye ulaşımında domates, biber ve lahananın 4. gün ile ilk sırayı aldığı, hiyar ve havuçların ise 7. günde dengeye ulaşığı saptanmıştır. Turşuların tuz dengesine eristikleri günlerden sonra yapılan analizlerde tuz miktarında az da olsa bir artışın olduğu görülmüştür. Bu konu ile ilgili olarak yapılan bir çalışmada da benzer durumun olduğu tuzun dengeye eriştiği günden sonraki günlerde de salamuradaki tuz miktarında bir artışının görüldüğü belirtilmektedir (ETCHELLS, FLEMING ve BELL, 1974).

Tuz ve asetik asit içeren salamurada yapılan turşuların yalnız tuz içeren salamuralardakilere göre daha kısa sürede tuz dengesine eristikleri görülmüştür. Konu ile ilgili bir çalışmada da düşük tuz konsantrasyonlarında tuz dengesine ulaşmanın yüksek tuz konsantrasyonlarındakine göre daha kolay olduğu belirtilmektedir (NIKETIC-ALEKSIC, BOURNE ve STAMER, 1973).

Yalnız tuz içeren salamuralarda denemeye alınan turşuların penetrometre değerlerinde ilk 10 gün içerisinde önemli bir değişiklik olmamakta, 11. günden sonra ise 60. güne kadar sürekli bir artış kaydedilmektedir. Tuz ve asetik asit içeren salamura ile yapılanlarda ise ilk 3 gün penetrometre değerlerinde önemli bir değişiklik görülmemekte, 4. günden itibaren ise 60. güne kadar sürekli bir artış olmaktadır.

İki farklı salamurada yapılan turşular depolama sürelerindeki sertlik kayıpları bakımından kıyaslandığında domates, biber, havuç ve hiyarda yalnız tuz içeren salamura ile yapılanlarda, lahanalarda ise tuz ve asetik asit içeren salamura ile yapılanlarda daha fazla sertlik kaybı olmaktadır.

Sertlik değerleri gözönüne alındığında; tüm örneklerde 30. günde tespit edilen değerler açısından en fazla yumuşamanın biberlerde olduğu bunu sırası ile domates, hiyar, havuç ve lahananın izlediği görülmüştür. 30. günle 60. gün arasındaki sürede de yumuşamanın devam ettiği görülmektedir. 60. gün sonunda en fazla yumuşamanın biberde bunu da sırasıyla domates, hiyar, lahana ve havuç takip etmiştir.

Sonuç olarak bu iki farklı salamurada turşu yapımı için fermentasyona uğratılan sebzeler arasında incelenen parametreler açısından önemli farklılıklar görülmemiş olup, önemsiz sayılacak farklılıklar ise daha çok sebzelerin yapısal farklılıklarından kaynaklanmıştır.

Dolayısı ile kullanılan her iki salamuranın da birbirine göre üstünlüğü tespit edilmediğinden, belirtilen sebzeler ile turşu yapımında her ikisinden kullanılması mümkün görülmektedir.

Çizeğe 2. Tuz ve Asetik Asitli Salamuraada Fermentasyona Uğratılan Turşuların Analiz Sonuçları

Örnek Adı	Günler Analiz	0	1	2	3	4	7	8	9	10	14	16	18	21	23	25	28	30	37	45	60
HIYAR	Asetiklik (g/l Laktik asit)	48,30	39,44	31,28	28,06	29,67	30,52	29,69	29,14	28,67	28,67	28,67	28,99	29,11	28,78	28,78	29,99	29,99	29,13	28,80	29,13
	pH	2,84	3,42	3,50	3,58	3,48	3,45	3,46	3,49	3,51	3,52	3,50	3,51	3,57	3,56	3,56	3,58	3,56	3,55	3,26	3,15
	Tuz (%)	5,13	3,52	3,93	4,62	4,89	5,09	5,12	5,14	5,16	5,20	5,27	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	10	15	19	24	29	24	25	27	28	27	28	30	31	33	30	32	32	-	-	34
DOMATES	Asetiklik (g/l Laktik asit)	48,30	43,26	39,52	35,02	33,74	32,34	30,68	29,06	28,22	26,57	25,58	25,58	25,64	25,76	25,91	26,00	26,11	26,35	31,82	31,82
	pH	2,84	3,22	3,30	3,33	3,38	3,42	3,48	3,52	3,59	3,62	3,66	3,68	3,71	3,74	3,74	3,73	3,73	3,76	3,28	3,11
	Tuz (%)	5,13	4,45	4,25	4,93	5,17	5,20	5,24	5,27	5,30	5,33	5,38	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	10	13	17	14	20	19	19	21	17	37	36	37	44	50	41	39	42	-	-	45
BİBER	Asetiklik (g/l Laktik asit)	48,30	46,04	45,18	43,50	43,34	43,27	41,52	39,24	38,48	37,93	37,04	36,82	36,71	36,16	35,94	35,39	35,20	34,96	34,18	35,45
	pH	2,84	3,00	3,12	3,16	3,22	3,24	3,27	3,31	3,34	3,37	3,39	3,41	3,42	3,47	3,49	3,49	3,48	3,53	3,17	3,13
	Tuz (%)	5,13	4,71	4,67	4,81	5,19	5,22	5,25	5,29	5,34	5,38	5,44	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	22	24	31	36	56	59	58	59	60	61	61	63	64	62	69	70	-	-	-	72
HAVUÇ	Asetiklik (g/l Laktik asit)	48,30	40,11	34,22	29,13	30,52	31,27	30,57	29,89	29,33	29,11	29,11	29,11	28,78	28,78	28,99	28,99	28,57	28,57	28,78	28,78
	pH	2,84	3,20	3,44	3,66	3,60	3,60	3,62	3,62	3,63	3,64	3,63	3,64	3,68	3,67	3,65	3,65	3,65	3,68	3,30	3,26
	Tuz (%)	5,13	3,70	3,88	4,08	4,81	5,12	5,16	5,16	5,20	5,25	5,31	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	14	17	19	23	30	34	29	27	24	25	25	27	28	28	26	28	27	-	-	30
LAHANA	Asetiklik (g/l Laktik asit)	48,30	42,02	37,24	32,67	33,63	35,13	34,77	33,64	33,08	32,41	32,41	32,63	32,52	32,44	32,30	32,30	32,27	32,16	32,53	32,53
	pH	2,84	3,32	3,40	3,49	3,46	3,46	3,47	3,49	3,50	3,50	3,50	3,52	3,52	3,54	3,55	3,52	3,50	3,54	3,17	3,14
	Tuz (%)	5,13	2,82	3,25	4,85	5,14	5,17	5,20	5,24	5,29	5,32	5,40	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	Sertlik	23	24	25	27	35	31	34	35	37	30	33	31	32	32	32	32	34	-	-	43

KAYNAKLAR

- AKMAN, A.V., T. YAZICIOĞLU, 1959. Fermentasyon Teknolojisi. Ank. Univ. Ziraat Fakültesi Yayınları. 33. A.Ü. Basimevi. 211-219.
- ANON., 1974. TS 1728 Meyve ve Sebze Mamülleri-pH Tayini.
- ANON., 1975. TS 1880 Sirke Standartı.
- ANON., 1975. TS 1881 Hiyar Turşusu Standartı.
- LIEPE, H.U., M. JUNKER, 1977. Mikrobiologische und Chemische Ergebnisse Bei Reihenuntersuchungen Von Salzgurken Unter Verschieden Herstellungsmethoden. Die Industrielle Obst-und Gemuseverwertung 62:213-214.
- NIKETIC-ALEKSIC, G.K., M.C. BOURNE, J.R. STAMER, 1973. Preservation of Carrots By Lactic Acid Fermentation. J. of Food Science 38(1) 84-86.
- SHAHEEN, A.B., A.M. ALIAN, I.O., ABD-EL-GAIED, 1975. Organoleptic and Chemical Changes In Some Vegetables As Affected By Three Different Pickling Methods. Pakistan Journal of scientific Research 27 (1/4) 83-86.
- SISTRUNK, W.A., J. KOZUP, 1982. Influence of Processing Methodology On Quality of Cucumber Pickles. J. of Food Science 47 (3) 949-957.
- ŞAHİN, İ., 1982. Asit Fermentasyonları. Ank. Univ., Ziraat Fakültesi Teksir No. 78
- TAHA, S.M., S.A.Z., MAHMOUD, S.R., MURKOS, W.A., MASHHOOR, S.M., EL-HOSSEINY, 1975. The Nutritive Value of Pickled Cucumber. Abstracts of Papers Presented At The Third Conference of Microbiology, pp. 75-76.
- TÜRKER, İ., 1974. Fermentasyon Teknolojisi. Cilt 1. Ank. Univ., Ziraat Fakültesi Yayınları. 553.
- WANG, I.H., W.T., CHAN, W.C., TSAI, 1981. Studies On The Preservation of The Pickled Vegetables. Research Report. Food Industry Research and Development Institute. No. E-7,pp.19.
- BOCK, W., M. KRAUSE, G. DONOWSKI, 1970. Charakterisierung Qualitätsverändernder Prozesse Bei Der Herstellung Von Salzgurken. Ernährungsforschung 15 (40) 403-415.
- BOURNE, M.C., 1982. Effect of Temperature of Raw Fruits and Vegetables J. of Food Science 47(2) 440-444.
- EDER, B.D., 1971. Diffusion of Sugar In Cucumbers and Pickles. Dissertation Abstracts International Section B: The Science and Engineering 31(8) 4763.
- ETCHELLIS, J.L., H.P. FLEMING, T.A. BELL, 1974. Factors Influencing The Growth of Lactic Acid Bacteria During The Fermentation of Brined Cucumbers. Pickle Pak Science 4 (1) 12-20.
- FLEMING, H.P., 1982. Fermented Foods. Economic Microbiology Vol. (7) 227-258. Academic Press, Inc., Newyork.
- GÖNÜL, M., T. ALTUĞ, 1981. Gıda Kalite Kontrolü I. Ege Univ., Gıda Fakültesi Uygulama Teksiri No.9. 93-94.
- GÜVEN, S., M. BAŞARAN, G. ERÜSTÜN, 1983. Endüstri Tipi Lahana Turşusu (Sauerkraut) Üretimi Üzerinde Araştırma. Gıda Sayı:5, 217-224.
- KOLI, P.N., P.R. KULKARNI, 1973. Fermentation of Cucumber In Brine. Indian Food Packer 27(4) 13-17.
- KUUSI, T., 1976. Varivirheet Kasvikunnan Tuotteissa. Kemia-Kemi 3(6) 227-283.
- LALEYE, L.C., R.E. SIMARD, 1981. Preservation of Green Tomato By Lactic Acid Fermentation. Adv. Biotechnol. 2:397-504.
- LEE, J.P., M.A. UEBERSAX, R.C. HERNER, 1982. Effects of Post Harvest Holding Conditions On The Quality of Salt-Stock Pickles. J. of Food Science 47(2) 449-454.
- LIEPE, H.U., R. POROBIC, M. JUNKR, D. FEUERBACH, G. KOGLER, 1976. Herstellung und Langzeitlagerung Von Silo-Salzgurken. Die Industrielle Obst-und Gemuseverwertung, 61 (18) 475-479.